

молитва

десет барони избиратели. На тези десетмина отсужиха в черквата, за да получат от бога ум и вдъхновение. След дълги съвещания, те единодушно избраха граф Бодуен за император на новата латинска държава. За голяма радост на французите и велика скръб на Монфератовите хора. Какви тържества станаха при коронясването, какви веселби...

Изведнъж лицето на рицаря стана мрачно. Той дълбоко въздъхна, и ~~отиде трепнаха в очите му.~~

- Наскоро след коронясването пристигна жената на Бодуен. Новата императрица. С каква радост чакахме пристигането ѝ. Какви ^{ни} приготовления станаха за посрещането ѝ. Чакахме императрица, а получихме ковчег. Корабът ни донесе мъртвото тяло на графиня Мария...

Калоян се развълнува. Спомени нахлуха в душата му и го задушиха. Той си наля вино, поглади с горяща ръка челото си. Попита:

- От какво умря благородната графиня?

- След като добила втора дъщеря, - Маргарита, тя заминала с кораб за Сирия, дето се надявала да намери обичния си съпруг. Но той беше вече ^{избран за} император в Константинопол. Изненадана от новината, графинята веднага заминала обратно за Визанс. Дългото пътешествие, ^и горещините, слабостта от скорошното добиване, съвсем я източили и тя починала по пътя - в Сен Жан д'Акр, и вместо трон - ^{о/} намери грабница в Света София. Ах, от начало император Бодуен беше като луд, ... По цели нощи се луташе край морския бряг, плачеше и високо зовеше покойницата. Ако не беше така благочестив, можеше би щеше да се убие. Боехме се за разсъдъка му. Приклинаше трона си, проклинаше часа, когато се отклонил от светата цел на похода, когато напуснал скъпата си родна ^{ланд} Франция... Влед това полека-лека взе да се примирява. А сега е все мрачен и мълчалив. Убива скръбта си в държавни работи.